Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra HAANDBOG I VERDENS-HISTORIEN. Oldtiden

Citation: Grundtvig, N. F. S.: ”N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter”, i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 65. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig06val-shoot-idm139744000603296/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

med dig, var Svaret, du er selv en Giæst og vil sætte os irette, men derfor skal du ogsaa skee en Ulykke fremfor de Andre. Dermed styrtede de ind paa Loth og vilde brække Dørren op, men da udrakde de Fremmede deres Haand, drog Loth ind til sig, lukkede Dørren og slog Sodomiterne med Blindhed, saa de blev kiede af at lede om Dørren. Derpaa sagde Englene til Loth: har du Sønner eller Døttre eller Svogre eller andre Paarørende i Staden, saa før dem ud af den, thi vi er udsendt for at ødelægge den! Loth gik da ogsaa hen og talde med sine tilkommende Sviger-Sønner og bad dem forlade Byen, fordi Herren vilde ødelægge den, men de tog det som om han kun spillede Giæk med dem. Næste Morgen tidlig skyndte Englene paa Loth og trak ham tilsidst med hans Kone og hans Døttre ud af Staden og sagde til ham: see dig ei tilbage og stat ei stille paa Sletten, men frels dig op paa Bjergene! Da sagde Loth: det kan jeg ikke, men har jeg fundet Naade for Herrens Øine, da spar den lille By her tæt ved, at jeg kan finde Tilflugt der! Velan! var Svaret, jeg vil skaane den, men skynd dig at komme derind! Samme By hedder nu Zoar og just som Loth gik derind, stod Solen op, da regnede der Ild og Svovel ned fra Himlen over Sodoma og Gomorra og ødelagde dem og hele Egnen, og Loths Hustru, som saae sig tilbage, blev til en Salt-Støtte!

Samme Morgen tidlig gik Abraham hen til det Sted hvor han stod for Herrens Ansigt og see, da stod Egnen ved Sodoma indhyllet i Røg og Damp.

Siden skedte det, efter Herrens Ord, at Sara fødte en Søn, som blev omskaaret paa den ottende Dag og kaldt Isak, men da han voxde op og Sara saae, at Ismael drev Spot med ham, da sagde hun til Abraham: jag Slavinden og hendes Søn paa Dørren, thi Slavindens Søn maa ikke gaae i Arv med min Søn. Det, fandt Abraham, var tungt at høre om sin egen Søn, men Gud sagde til ham: lad det ikke falde dig tungt, men lyd kun Sara ad i Alt hvad hun siger om Slavinden og hendes Søn; thi giennem Isak er det, du forplanter din Slægt, men Jeg skal nok giøre Slavinde-Sønnen til et stort Folk, fordi han er af dit Blod. Da stod Abraham tidlig op om Morgenen, forsynede Agar med Vand og Brød, hængde hende Drengen paa Ryggen og lod hende gaae, men hun foer vild i Ørken og da Vandet var fortæret, kastede hun Drengen under en Palme-Busk og satte sig selv ned, et Bøsse-Skud derfra, med Ryggen til ham, sigende: jeg vil dog ikke see mit Barn døe. Da græd Drengen og gav et Skrig og det kom Gud for Øren og en Guds Engel fra Himmelen kaldte ad